सो ऽपि जग्राह गोविन्दस्वामी पत्न्या समं धृतिं
महाव्रतिवचः श्रुत्वा जातास्थः सुतसंगमे । 117
ततः प्रभृति च एतस्यां वाराणस्याम् उवास सः
अभ्यर्थितो महाढ्यस्य तस्य एव वणिजो गृहे । 118
तत्र च अधीतविद्यो ऽस्य स सुतः प्राप्तयौवनः
द्वितीयो ऽशोकदत्ताख्यो वाङ्युद्धम् अशिक्षत । 119
क्रमेण च ययौ तत्र प्रकर्षं स तथा, यथा
अजीयत न केनापि प्रतिमल्लेन भूतले । 120
एकदा देवयात्रायां तत्र मल्लसमागमे
आगाद् एको महामल्लः ख्यातिमान् दक्षिणापथात् । 121
तेन अत्र निखिला मल्ला राज्ञो वाराणसीपतेः
प्रतापमुकुटाख्यस्य पुरतो ऽन्ये पराजिताः । 122
ततः स राजा मल्लस्य युद्धे तस्य समादिशत्
आनाय्य अशोकदत्तं तं द्रुतं तस्माद् वणिग्वरात् । 123
सो ऽपि मल्लो भुजं दृढ्वा हस्तेन आरभत आहवं,
मल्लं च अशोकदत्तस् तु भुजं दृढ्वा न्यपातयत् । 124
ततस् तत्र महामल्लनिपातोत्थितशब्दया
युद्धभूम्या अपि संतुष्य साधुवाद इव उदिते । 125
स राजा अशोकदत्तं तं तुष्टो रत्नैर् अपूरयत्,
चकार च आत्मनः पार्श्ववर्तिनं दृष्टविक्रमं । 126

Digitized by Google